

De wolf, van wettelijke naar werkelijke bescherming

Niko Koffeman

Als je het aan de wolf zou vragen vindt hij Nederland een gaaf land. Rond het jaar 1800 kwamen wolven nog in redelijke aantallen voor in Nederland, maar aan het eind van de 19e eeuw waren ze in ons land vrijwel uitgestorven, als gevolg van de jacht.

Het zou tot 2019 duren toen, na de val van het ijzeren gordijn, wolven Nederland weer kozen als prima geboorteland voor hun welpen.

Inmiddels leven er tientallen wolven in Nederland, waarvan de meesten in ons land geboren en getogen zijn. Een inheemse diersoort die strenge bescherming geniet volgens Europese en Nederlandse wetgeving, maar die het zwaar heeft als gevolg van de georganiseerde hetze tegen het dier door veehouders en conservatieve partijen die economie boven ecologie stellen.

Ook jagers laten zich niet onbetuigd, decennialang beweerden ze dat jacht noodzakelijk zou zijn omdat er in Nederland nu eenmaal geen grote predatoren leven. Nu die roofdieren er wel zijn, schreeuwen de jagers moord en brand dat de wolven zich tegoed zouden doen aan hun jachtbuit.”

Dat zijn, kort samengevat, de problemen van de wolf in Nederland. Veel mensen kennen de wolf nog vooral van de grimmige sprookjes die ze als kind voorgelezen kregen, veehouders weigeren de wolf te accepteren als nieuwe werkelijkheid en doen er alles aan om schadegevallen zo groot mogelijk op te blazen, zelfs als de veehouder niets of veel te weinig gedaan heeft aan wettelijk verplichte preventieve maatregelen.

Wordt er een schaap gedood door een wolf, dan krijgt de veehouder een schadevergoeding die tweemaal zo hoog is als de marktwaarde en

zoeken veel veehouders de publiciteit om de wolf verder te demoniseren.

De antiwolvenpartij die alles wil doen om de wolf bejaagbaar te maken, ook als dat nu nog wettelijk gezien helemaal niet kan, werd de grootste in alle provincies en in de Eerste Kamer. Niet omdat het publiek de wolf niet zou waarderen, maar als protest tegen de traditionele partijen.

Het Nationale Park de Hoge Veluwe speelt een dubieuze hoofdrol, door telkens te komen met voorstellen om de wolf te demoniseren. Nu eens vinden ze dat de uitheemse moeflon machteloos is tegenover de inheemse wolf, dan weer klagen ze over een tamme wolf in het park, die nota bene onder hun verantwoordelijkheid tam geworden is. Door ecoducten met omliggende gebieden af te sluiten – tegen alle afspraken in! – dacht de Hoge Veluwe wolvenvrij te kunnen blijven, maar toen de wolf toch na sluitingstijd via een openstaande hoofdingang het park binnenwandelde en op een later moment gezelschap kreeg van een partner, was gezinsuitbreiding spoedig een feit.

De directeur van de Hoge Veluwe bleef en blijft wild om zich heen slaan in de media met uitspraken als “de wolf moet ophoepelen, hoe dan ook”

maar houdt de wolven in het park feitelijk in gijzeling, omdat de gesloten ecoducten het de zeven wolven die in het park leven feitelijk onmogelijk maken het park op eigen kracht te verlaten.

Nu een van de wolven onder verantwoordelijkheid van de parkdirectie z'n natuurlijke schuwheid voor mensen deels verloren lijkt te hebben, denkt de parkdirectie een nieuwe stok te hebben om de wolf te slaan.

De Faunabescherming heeft aangifte gedaan tegen de parkdirectie, wegens de gevaarzettende situatie die onder hun verantwoordelijkheid ontstond en we hebben bezwaar aangetekend tegen het voornemen van de provincie om de niet-schuwe wolf met paintballkogels te beschieten om het dier weer schuw te maken. Een

heilloze weg, omdat de dieren het park niet kunnen verlaten en de parkdirectie hoe dan ook van de dieren af wil komen, ondanks wettelijke beschermingsmaatregelen die verbieden het dier te verstoren of te bejagen. Terwijl de rechter de paintballbeschietingen vorig jaar nog verbood en de provincie gelastte bij het voorstellen van dergelijke maatregelen eerst degelijk onderzoek te doen, probeert de provincie Gelderland het opnieuw, met marginale wijzigingen zoals 'kleurloze verf'.

We hebben opnieuw een voorlopige voorziening gevraagd aan de rechter en als die niet op tijd komt zullen we een ordemaatregel vragen waarmee sneller een stokje gestoken kan worden voor deze heilloze aanpak.

Of het helpt? We zullen er alles aan doen. Er waait een gure wind in het politieke landschap

waarin de wolf het moet ontgelden ten faveure van de geldwolven.

Er zou in Nederland geen plaats zijn voor enkele tientallen wolven, maar wel voor 685.000 schapen waarvan er meer dan 200.000 onbedoeld sterven op de boerderij en bijna een half miljoen in het slachthuis, niet zelden onverdoofd.

De 600 slachtoffers die de wolf maakt onder schapen staat in geen verhouding tot wat de mens schapen en geiten aandoet. We blijven strijden om de wolf werkelijke bescherming te bieden, wilt u een bijdrage leveren om dat mogelijk te maken, stort dan uw bijdrage op IBAN NL72 TRIO 0338 5400 91 van De Faunabescherming, Renkum, ovv red de wolf!

Cartoon: foksuk.nl